

عنوان مقاله:

تحلیل نقش انسان شناسی در اخلاق حرفه ای

محل انتشار:

فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، دوره 10، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

ناصر مومنی

خلاصه مقاله:

زمینه: یکی از علل کم رنگ شدن اخلاق در روابط انسانی، غفلت از ارزش والای انسانی است. این نگرش باعث می شود که انسان موجودی کم اهمیت به نظر آید و ناخودآگاه بسیاری از حقوق قانونی و اخلاقی او نادیده گرفته شود. برعکس، توجه به جایگاه بالای انسان، حس احترام به بشر و رعایت رفتار اخلاقی نسبت به او را بر می انگیزد. بنابراین لازم است، حقیقت و جایگاه انسان به گونه ای فراگیر و با روشی عقلی و نظری، تبیین شود و پیامدهای اخلاقی آن در رفتار افراد نسبت به یکدیگر مورد توجه قرار گیرد. از این روی پژوهش حاضر بر آن شد بر انسان شناسی فلسفی، عرفانی و دینی، به عنوان مبانی نظری اخلاق حرفه ای توجه نماید. نتیجه گیری: بین تلقی هر شخصی از انسان و نوع رفتار او با افراد بشر رابطه معناداری وجود دارد. توجه دادن به استعدادها و ظرفیت های نهفته در انسان و جایگاه بالای او در آفرینش، افزون بر این که هوش اخلاقی را پایدارتر می کند، می تواند از سویی نوعی احترام و رفتار اخلاق مدارانه نسبت به انسان ها را در افراد برانگیزد و از دیگر سو، انگیزه برای تربیت انسان های بدر رفتار و غیراخلاقی را افزایش دهد. از این رو، برای بهبود روابط انسانی و به ویژه رعایت اخلاق در محیط کسب و کار، دیدن این جایگاه می تواند نقش چشمگیری داشته باشد. این دیدن اما بیشتر با چشم خرد دیده می شود تا با چشم سر، یعنی نظری و فراتر از رفتارشناسی است.

کلمات کلیدی:

Humanology, Professional Ethics, Responsibility, انسان شناسی، اخلاق حرفه ای، مسئولیت پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1725177>

